

Arrest

nr. 241 881 van 6 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34/1
2600 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 maart 2020 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. ABDUL en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, hindoe van geloofsovertuiging en Tamil van etnie te zijn. U bent geboren en opgegroeid in Kilinochchi. Tijdens de jaren 90 gaven uw ouders enige hulp aan de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam), zo voorzagen ze voedsel en een plaats om te rusten en zich te wassen. U had sinds 2000 een textielzaak.

Op vraag van de LTTE transporteerde u tussen 2002 en 2006 vlaggen, stof en kledij van Colombo naar Kilinochchi, u deed dit zo'n acht tot tien keer. U wist aanvankelijk niet dat in de pakketten uniformen zaten. Toen u dit te weten kwam, weigerde u nog verder uniformen te transporteren. Omwille van uw weigering werd uw broer S. gerekruteerd door de LTTE en was hij soldaat van 2006 tot het einde van de oorlog. In 2009, toen de oorlog eindigde, liet de LTTE documenten achter die in beslag werden genomen door het leger. Op basis van deze documenten, en omdat sommige LTTE leden dan samenwerkten met het leger en CID, werd u geïdentificeerd als persoon die zaken deed met de LTTE. De CID kwam eind 2010 drie keer naar uw woning op zoek naar u, u was telkens niet thuis. U besloot uw woonplaats te verlaten en in december 2010 trok u naar Kandy waar u zich tot januari 2014 schuilhield in het huis van uw tante. Uw vrouw, die aanvankelijk bij u verbleef in Kandy, ging in 2011 bij haar moeder in Vavuniya verblijven en beviel daar van jullie kind in 2012. In januari 2014 wou u een verjaardagsfeestje van uw zoon bijwonen en bankzaken regelen, u reisde dan naar de woning van uw vrouw in Vavuniya. Twee dagen later werd u daar gevat door de CID en naar Joseph kamp in Vavuniya gebracht, waar u een aantal maanden verbleef en ondervraagd werd. Vervolgens werd u overgebracht naar het CID kantoor in Colombo, daar verbleef u drie tot vier maanden en werd u ondervraagd en geslagen. De oom van uw vrouw regelde uw vrijlating door een politicus om te kopen. In november 2014, de dag na uw vrijlating, verliet u Sri Lanka met een (ver)vals(t) paspoort. U vloog naar de Malediven, waar u een maand verbleef. Daarna vloog u naar een onbekend Afrikaans land, waar u twee tot drie maanden verbleef, en vervolgens naar Griekenland. Een maand later reisde u over land naar Hongarije en vervolgens in juli 2015 naar Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. De Duitse asielinstanties namen een negatieve beslissing. In 2017 wou de Duitse overheid u deporteren naar Sri Lanka en werd u naar de Sri Lankaanse ambassade gebracht voor het aanmaken van een paspoort. De Sri Lankaanse overheid kwam zo te weten dat u in Duitsland was. Uw vrouw werd opgeroepen voor een onderzoek, ze panikeerde en verliet het huis van uw ouders samen met jullie zoon. Sindsdien hebt u niets meer vernomen over uw vrouw en kind. U diende in Duitsland een tweede verzoek om internationale bescherming in. U dikte uw relaas aan door te zeggen dat u behalve uniformen ook explosieven en personen die zelfmoordaanslagen pleegden getransporteerd had. De Duitse asielinstanties namen een negatieve beslissing inzake uw tweede verzoek om internationale bescherming, waarna u op 19 juni 2019 naar België reisde en op 24 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest u gearresteerd en ondervraagd te worden.

Uw broer K. kreeg problemen na uw vertrek uit Sri Lanka, hij werd gezocht door de CID. Hij vertrok daarom in 2015 naar Australië, waar hij een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw broer S. panikeerde omdat jullie niet meer in het land waren en reisde in 2016 op legale wijze naar Saoedi-Arabië, waar hij legaal verblijft en werkt.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: twee geboorteaktes, uw huwelijksakte, een brief van een parlamentslid, de geboorteakte van uw zoon, een bedrijfsvergunning, diverse documenten in verband met uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland, een envelop van DHL, drie documenten van het Rode Kruis, evenals kopieën van uw rijbewijs, identiteitskaart, tijdelijk reisdocument, een attest van Development Society Service Trader, een kaart van de Traders Association Vavuniya, een aanvraag tot vrijlating van uw ouders uit het IDPP centrum en documenten in verband met uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u voor uw komst naar België **in Duitsland twee verzoeken om internationale bescherming** indiende. De Duitse asielinstanties namen een beslissing tot weigering van de vluchtelingstatus en subsidiaire beschermingsstatus inzake uw eerste verzoek en verklaarden uw tweede verzoek niet-ontvankelijk (zie Bescheid d.d. 10/05/2017 en Bescheid d.d.

07/02/2019). U verklaarde dat de Duitse autoriteiten u wilden repatriëren naar Sri Lanka en dat u omwille van deze reden naar België kwam (verklaring DVZ, vraag 27).

Het CGVS merkt op dat er **aanzienlijke tegenstrijdigheden zijn tussen uw verklaringen bij uw eerste verzoek om internationale bescherming in Duitsland, uw tweede verzoek in Duitsland en uw verzoek in België**, wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnt. U verklaarde nochtans dat u bij uw beide verzoeken in Duitsland dezelfde verklaringen aflegde als in België (CGVS, p. 16). Toen u erop gewezen werd door het CGVS dat u bij uw tweede verzoek in Duitsland verklaarde explosieven en personen die zelfmoordaanslagen pleegden vervoerd te hebben, ontkende u aanvankelijk deze verklaringen (CGVS, p. 17). Pas toen u de desbetreffende paragraaf uit uw Duitse asioldossier werd voorgelezen, erkende u dat u dit verzonnen had omdat u dacht dat u een positieve beslissing zou krijgen als u overdreef (CGVS, p. 17, 18). Dat u valse verklaringen aflegde bij een eerder verzoek om internationale bescherming tast uw algehele geloofwaardigheid ernstig aan. Voor andere tegenstrijdigheden bood u geen aannemelijke verklaring. Zo verklaarde u bij uw eerste verzoek in Duitsland dat u in 2010 naar India ging: "Ich bin 2010 nach Indien gegangen, um Waren einzukaufen, und die in ein Schiff zu laden. In bin 2010 gegangen und 2011 bin ich zurückgekehrt." (vrije vertaling: "Ik ben in 2010 naar India gegaan om goederen in te kopen en in een schip te laden. Ik ben in 2010 gegaan en in 2011 teruggekeerd.") (Niederschrift über die Anhörung gem. §25 AsylG am 01.03.2017 in Essen, p. 4). U verklaarde tijdens uw onderhoud bij het CGVS dat u enkel goederen ontving uit India, dat u niet naar India bent geweest en dat dit in Duitsland zo genoteerd werd door een foute vertaling van de tolk omdat jullie elkaar niet goed begrepen tijdens het gesprek en de tolk veel dingen fout vertaalde (CGVS, p. 16, 17). Echter verwees u tijdens uw persoonlijk onderhoud in Duitsland herhaaldelijk naar India, wat een vertaalfout weinig aannemelijk maakt: "Dann haben sie mich über Indien befragt. Sie fragten mich, warum ich nach Indien gegangen bin. Ich habe denen gesagt, mit der Flucht ist unser Laden vernichtet worden. Ich wollte den Laden wieder eröffnen, aber dafür brauchte ich Waren, die ich in Indien einkaufen wollte." (vrije vertaling: "Dan hebben ze me over India bevraagd. Ze vroegen mij waarom ik naar India ben gegaan. Ik heb hen gezegd dat door de vlucht onze winkel vernield was. Ik wou de winkel heropenen, maar daarvoor had ik goederen nodig, die ik in India wou inkopen."), "Die haben mich gefragt, woher ich denn das Geld gehabt hätte um in Indien einzukaufen. (...) I habe gesagt, dass ich mich auch daran nicht erinnern könnte. (...) Namen und Kontaktdaten von den Händlern in Colombo, außerdem die Adress wo ich mich in Indien aufgehalten habe." (vrije vertaling: "Ze vroegen me waar ik het geld vandaan had om in India in te kopen. (...) Ik zei dat ik me dat ook niet kon herinneren. (...) Namen en contactgegevens van de dealers in Colombo, evenals het adres waar ik in India was.") (Niederschrift über die Anhörung gem. §25 AsylG am 01.03.2017 in Essen, p. 5, 6). Het CGVS merkt op dat ook uw verdere verklaringen in Duitsland aanzienlijk verschillen van die in België. Zo zei u in Duitsland over de periode na uw terugkeer vanuit India het volgende: "Ich habe wieder einen Laden eröffnet und weiter/erneut verkauft. Bis Ende 2013 habe ich mein Geschäft betrieben. Ende 2013, ich glaube Dezember, kamen Leute von der CID, Soldaten, und haben mich mitgenommen. Ich wurde in Vavuniya, im Joseph-Lager festgehalten (...)" (vrije vertaling: "Ik opende opnieuw een winkel en verkocht verder/opnieuw. Tot eind 2013 runde ik mijn bedrijf. Eind 2013, ik denk in December, kwamen mensen van de CID, soldaten en namen ze me mee. Ik werd vastgehouden in Vavuniya in het Joseph kamp (...)" (Niederschrift über die Anhörung gem. §25 AsylG am 01.03.2017 in Essen, p. 4). U zei voorts dat u tot uw vertrek uit Sri Lanka uw textielzaak had: "Ich habe meinen eigenen Textilladen betrieben. Haben Sie das bis zur Ausreise gemacht? Ja" (vrije vertaling: "Ik had mijn eigen textielwinkel. Heeft u dat gedaan tot uw vertrek? Ja") (Niederschrift über die Anhörung gem. §25 AsylG am 01.03.2017 in Essen, p. 3). Dit is compleet verschillend van wat u in België verklaarde. Hier zei u immers dat u in 2010 uw zaak opnieuw opstartte en meteen weer stopzette, dat u van december 2010 tot januari 2014 onderdook bij uw tante in Kandy, waarna u in de woning van uw vrouw in Vavuniya gevat werd door de CID toen u naar daar gegaan was voor een feestje van uw zoon (CGVS, p. 4, 5, 9, 12). Met betrekking tot het moment van uw vrijlating en uw vertrek uit Sri Lanka verklaarde u in Duitsland respectievelijk het volgende: "In 2014. Ich glaube, es war im Juli. Die haben mich erst mal en 2 Orten versteckt gehalten. Die haben erst mal die Unterlagen hergestellt." (vrije vertaling: "In 2014. Ik denk dat het in juli was. Ze hebben me eerst op twee plaatsen verborgen gehouden. Ze hebben eerst de documenten gemaakt.") en "Im November 2014" (vrije vertaling: in november 2014) (Niederschrift über die Anhörung gem. §25 AsylG am 01.03.2017 in Essen, p. 7, 2). Bij uw verzoek in België verklaarde u echter dat u in november 2014 vrijkwam, dat het paspoort toen al geregeld was en dat u de volgende dag Sri Lanka verliet (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkende u de verklaringen in Duitsland (CGVS, p. 17). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen vergoelijkt deze tegenstrijdigheid echter niet. Uit bovenvermelde opmerkingen blijkt dat u in Duitsland en in België compleet verschillende verklaringen aflegde over uw doen en laten na het einde van de oorlog, uw verblijfplaatsen, het al dan niet onderduiken, het moment waarop u door de CID werd aangehouden en het moment waarop u vrijkwam.

Dergelijke fundamentele tegenstrijdigheden kunnen niet verklaard worden door vertaalfouten. Deze tegenstrijdigheden tasten dan ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan.

De geloofwaardigheid van uw **bewering ondergedoken geleefd te hebben in Kandy van eind 2010 tot begin 2014** wordt niet alleen ondermijnd door het feit dat u hierover niets vertelde bij uw verzoeken in Duitsland, maar ook door uw weinig overtuigende verklaringen hierover. Gevraagd wat u al die tijd in Kandy deed, zei u dat u het huis nooit verliet omwille van vrees, dat u zich binnen verborg, dat u at, televisie keek en binnen spelletjes speelde met uw neven (CGVS, p. 14). Als u zich daadwerkelijk ruim drie jaar schuilhield in het huis van uw tante en nooit buiten ging, is dit een weinig doorleefde beschrijving van deze periode in uw leven. Voorts is het weinig aannemelijk dat u zich enerzijds meer dan drie jaar schuilhield in Kandy en uit vrees helemaal niet buiten kwam en dat u anderzijds begin 2014 het risico nam om naar de woning van uw vrouw in Vavuniya te gaan om een verjaardagsfeestje van uw zoon bij te wonen, waar u gemakkelijk door derden kon gezien worden. Pas toen u hierop gewezen werd, haalde u aan dat u niet alleen omwille van het feestje naar Vavuniya ging, maar ook om bankzaken te regelen (CGVS, p. 14). Echter had u eerder enkel het feestje opgegeven als reden opgegeven, waardoor dit de indruk wekt dat u uw antwoord aanpaste in functie van het gehoor (CGVS, p. 12). Bovendien is ook het regelen van bankzaken een weinig aannemelijke reden om u te verplaatsen naar de woonplaats van uw vrouw in het noorden van het land als u het de jaren daarvoor nodig achtte uit vrees u continu schuil te houden in een woning in Kandy.

Uw **verklaringen met betrekking tot uw broers** tasten verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan. Uw beide broers woonden in de periode waarin u u ondergedoken geleefd zou hebben gewoon in Jaffna en hadden daar geen problemen (CGVS, p. 6). Pas na uw vertrek uit Sri Lanka kwamen de autoriteiten te weten dat u twee broers had en werden zij gevisieerd (CGVS, p. 5, 6, 18). Dit houdt echter geen steek. Het is niet aannemelijk dat de autoriteiten niet wisten dat u broers had, uw geboorte was immers geregistreerd bij de overheid, zoals blijkt uit de door u neergelegde geboorteaktes, en er mag aangenomen worden dat dit ook het geval was voor uw broers. Bovendien verklaarde u dat de voertuigen van uw zaak op naam van uw broer K. geregistreerd waren (CGVS, p. 5, 6). Uw broer K. kreeg echter pas problemen in april 2015, toen de CID hem begon te zoeken, waarna hij datzelfde jaar Sri Lanka ontvluchtte richting Australië, zo zei u (CGVS, p. 5). Het CGVS acht het echter niet aannemelijk dat de CID uw broer pas in 2015 zou beginnen zoeken als de voertuigen waarmee kledij en uniformen van de LTTE waren getransporteerd op zijn naam stonden. Het is evenmin geloofwaardig dat u gedurende jaren ondergedoken leefde in Kandy omdat de CID u reeds in 2010 beginnen zoeken was, terwijl uw broer K. al die tijd gewoon in Jaffna woonde en niet gezocht werd door de CID, bijvoorbeeld om hem te ondervragen over uw verblijfplaats of over zijn eventuele betrokkenheid bij de zaak. Ook uw verklaringen met betrekking tot uw jongere broer S. ondersteunen uw asielrelaas niet, integendeel zelfs. U verklaarde dat S., nadat u geweigerd had nog transporten te doen, onder dwang gerekruteerd werd als soldaat door de LTTE, wat u echter niet vermeldde bij uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland en wat u niet staft aan de hand van documenten (CGVS, p. 8, 14). Hij is, uitgezonderd uw neven die gedood zijn bij gevechten, uw enige familielid dat lid was van de LTTE, en hij werd na een verblijf in een rehabilitatiecentrum vrijgelaten, zo verklaarde u (CGVS, p. 8, 9, 15). U verklaarde dat hij bang werd toen uw andere broer vertrok en het land verliet in 2016 voor de autoriteiten hem begonnen te zoeken (CGVS, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt echter dat de CID reeds ten tijde van uw vasthouding in Colombo op de hoogte was van het bestaan van uw jongere broer en dat hij in 2016 zonder enig probleem legaal Sri Lanka verliet (CGVS, p. 6, 15). Het houdt geen steek dat uw jongere broer, nota bene uw enige levende familielid dat ooit bij de LTTE was, legaal het land kon verlaten na uw ontsnapping uit het CID kantoor en illegaal vertrek uit het land terwijl de autoriteiten op de hoogte waren van de familieband tussen jullie. De vaststelling dat uw jongere broer geen problemen had in Sri Lanka en zonder probleem legaal het land verliet wijst erop dat hij niet gezocht werd door de Sri Lankaanse autoriteiten, noch omwille van zijn eigen vermeende activiteiten, noch omwille van uw vermeende activiteiten, en tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan.

U legde voorts **geen enkel geloofwaardig (begin van) bewijs neer omtrent uw vermeende steun aan de LTTE en de problemen** die u daardoor gekend zou hebben. Het enige document hieromtrent is de brief van het parlementslid S.S.. Er dient echter opgemerkt te worden dat deze brief opgesteld is op 31 mei 2018, na de negatieve beslissing inzake uw eerste verzoek om internationale bescherming in Duitsland, en een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont ("I recommend the authorities in charge of R. T.'s case to consider his pathetic situation here and grant him asylum to live a peaceful life in your country"). Hierdoor heeft dit document geen enkele objectieve bewijswaarde. Hoewel u verklaarde dat er arrestatiebevelen op uw naam werden uitgevaardigd in 2015 of 2016, legt u deze niet neer. Uw verklaring voor het ontbreken hiervan, namelijk dat uw vrouw de documenten meenam, is eerder stereotiep (CGVS, p. 13).

Het CGVS merkt voorts op dat het opmerkelijk is dat er pas in 2015 of 2016, toen de Sri Lankaanse autoriteiten te weten gekomen waren dat u in Duitsland was, bevelschriften tegen u werden uitgevaardigd. U verklaarde immers dat de autoriteiten reeds in 2010 op zoek waren naar u en toen herhaaldelijk naar uw woning kwamen.

Uw verklaringen met betrekking tot uw **reis naar Europa** tasten verder uw geloofwaardigheid aan. Zoals hierboven reeds werd opgemerkt legde u in Duitsland en in België verschillende verklaringen af over de periode waarin u vrijkwam in Colombo en de duur van het regelen van uw vertrek uit het land, zonder aannemelijke verklaring hiervoor. Voorts merkt het CGVS op dat u de twee (ver)vals(t)e paspoorten die u gebruikte bij uw reis niet neerlegt, dat u de naam, geboortedatum en geboorteplaats op deze paspoorten niet kent en dat u van het tweede paspoort –dat u gebruikte bij twee vluchten- zelfs niet weet van welk land het was (CGVS, p. 10, 11). Het CGVS kan aanvaarden dat u heden, vijf jaar na uw vertrek uit Sri Lanka, een aantal details vergeten bent, maar dergelijke manifeste onwetendheid kan niet louter hierdoor verklaard worden, temeer daar u die gegevens wel van buiten moest leren en ze zelfs op een blad papier schreef, dat u intussen mislegd zou hebben (CGVS, p. 10, 11). Voorts is het weinig aannemelijk dat u nooit zou geweten hebben via welk Afrikaans land u naar Europa reisde, terwijl u nochtans twee tot drie maanden in dat land zou verbleven hebben (CGVS, p. 10, 11). Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u bij het CGVS verklaarde van dit onbekende Afrikaanse land naar Griekenland gereisd te zijn, en vervolgens via Hongarije naar Duitsland (CGVS, p. 11, 12). In Duitsland verklaarde u echter niet te weten vanuit welk land u naar Hongarije reisde: “Mit dem Flugzeug ging es in ein anderes Land, da weiß ich auch nicht was das war. Dann nach Ungarn.” (vrije vertaling: “Ik ging met het vliegtuig naar een ander land, ik weet ook niet waar het was. Dan naar Hongarije.”) (Niederschrift über die Anhörung gem. §25 AsylG am 01.03.2017 in Essen, p. 3). Dat u dit nu wel weet terwijl u het in Duitsland niet wist, relativeert uw vergeetachtigheid omwille van de jaren die verstreken zijn. Uw onwetendheid en weinig geloofwaardige verklaringen omtrent uw reis alsook het ontbreken van enig document ter staving van uw reis, van uw vervalste reisdocumenten en van uw echte paspoort wijzen erop dat u de waarheid omtrent uw reis en uw reisdocumenten tracht te verhullen voor de Belgische asielinstanties en doen vermoeden dat u met uw eigen paspoort Sri Lanka verliet.

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw geboorteaktes, huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon, de kopieën van uw rijbewijs, identiteitskaart en tijdelijk reisdocument hebben enkel betrekking op uw identiteit, de identiteit van uw familieleden en uw familiebanden, die niet in twijfel getrokken worden in deze beslissing. Met betrekking tot het ongedateerde attest van Development Society Service Trader dient opgemerkt te worden dat u volgens dit attest in Kilinochchi woonde en daar een zaak runde in 2014, wat tegenstrijdig is met uw verklaring dat u uw zaak stopzette in 2010 en daarna onderdook in Kandy. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zei u dat de registratie van uw zaak nog geldig was, dit verklaart echter niet de inhoud van dit document, dat duidelijk bevestigt dat u een zaak runde in 2014 in Kilinochchi. De kopie van de bedrijfsvergunning geldig tot 31/12/2008 en van de kaart van de Traders Association van Vavuniya daterend van 10/10/2009 tonen hoogstens aan dat u in die periodes een zaak had, wat niet betwist wordt in deze beslissing. Het is overigens opmerkelijk dat u een kaart neerlegt van de Traders Association van Vavuniya met het adres van uw zaak in Vavuniya erop, terwijl u niet verklaard hebt in Vavuniya gewoond te hebben. De documenten met betrekking tot uw asielprocedure in Duitsland tonen aan dat u in Duitsland een verzoek om internationale bescherming indiende en dat na een negatieve beslissing uw terugkeer naar Sri Lanka was voorzien, wat niet betwist wordt in deze beslissing. De brief van het parlamentslid werd hierboven reeds besproken. De DHL envelop en de kopie van de aanvraag tot vrijlating van uw ouders uit het IDPP centrum hebben geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. Het attest van verblijf van het Rode Kruis heeft louter betrekking op uw verblijf in België. De documenten van het Rode Kruis in verband met tracing hebben geen enkele bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas, uit deze documenten kan zelfs niet afgeleid worden dat u een verzoek tot tracing van uw vrouw en kind hebt ingediend gezien noch uw gegevens, noch die van uw familie vermeld worden in deze documenten. Met betrekking tot uw rijbewijs, identiteitskaart, tijdelijk reisdocument, het attest van Development Society Service Trader, de kaart van de Traders Association van Vavuniya en aanvraag tot vrijlating uit het IDPP centrum dient voorts opgemerkt te worden dat al deze documenten kopieën zijn, wat de bewijswaarde ervan aanzienlijk vermindert gezien kopieën makkelijk bewerkt kunnen worden door middel van knip- en plakwerk. Met betrekking tot alle Sri Lankaanse documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat–generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Sri Lanka een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE en de daaruit volgende problemen van u en uw familie als niet geloofwaardig worden beoordeeld door het CGVS en gezien uw familie in de jaren slechts uiterst beperkte steun verleende aan de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

3. Beoordeling

3.1. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.3. Verzoeker verliet Sri Lanka in 2014 en diende in Duitsland twee verzoeken om internationale bescherming in. Nadat zijn eerste verzoek om internationale bescherming door de Duitse asielinstanties werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en zijn tweede verzoek om internationale bescherming door de Duitse asielinstanties niet-ontvankelijk werd verklaard, reisde verzoeker naar België alwaar hij onderhavig verzoek om internationale bescherming indiende. Hij voert aan dat hij door de Sri Lankaanse CID wordt bedreigd omwille van zijn activiteiten voor de LTTE als transporteur. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verschillende tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen zijn verklaringen in het kader van zijn twee verzoeken om internationale bescherming in Duitsland enerzijds en zijn verklaringen in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming anderzijds die raken aan de kern van zijn vluchtrelaas; (ii) geen geloof kan worden

gehecht aan zijn bewering van eind 2010 tot 2014 ondergedoken te hebben geleefd in Kandy; (iii) het niet aannemelijk is dat zijn broers pas na verzoekers vertrek problemen zouden hebben ondervonden met de Sri Lankaanse autoriteiten; (iv) hij geen enkel geloofwaardig (begin van) bewijs voorlegt ter staving van zijn beweerde steun aan de LTTE en de problemen die hij hierdoor zou hebben ondervonden; (v) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden reisweg naar Europa; (vi) de door hen voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (vii) uit de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka niet volstaat om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming.

3.4. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het volharden in zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift immers enkel als volgt:

“De materiële motiveringsplicht houdt in dat elke administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Verwerende partij moet haar beslissing baseren op feiten die een determinerende invloed hebben op de uiteindelijke beslissing. Er moet derhalve worden nagegaan of de motieven van de bestreden beslissing steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Verzoeker stelt vast dat de materiële motiveringsplicht geschonden wordt omwille van het volgende.

In de bestreden beslissing baseert verwerende partij zich op een zelfgemaakte vergelijking tussen de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd in het kader van zijn twee verzoeken tot internationale bescherming bij de Duitse asielinstanties. In plaats van gerichte en objectieve vragen aan verzoeker te stellen, heeft verwerende partij zich slechts beperkt tot het confronteren van verzoeker met zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn verzoeken tot internationale bescherming in Duitsland.

Verwerende partij heeft nagelaten een objectief onderzoek te verrichten naar de persoonlijke situatie van verzoeker in zijn land van herkomst en heeft nagelaten grondig te onderzoeken of verzoeker blootgesteld zal worden aan een reëel risico op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verwerende partij heeft aldus haar onderzoeksplicht geschonden en bijgevolg de materiële motiveringsplicht geschonden.

Bovendien heeft verwerende partij slechts op pagina 4 van de bestreden beslissing in de voorlaatste alinea heel vaag verwezen naar de “verbeterde” situatie in Sri Lanka. Dat verwerende partij dit niet nauwkeurig heeft onderzocht, blijkt uit het feit dat zij nergens verwijst naar objectieve rapporten die dit zouden staven. Dit toont opnieuw dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd waardoor de materiële motiveringsplicht nogmaals wordt geschonden.”

Uit een lezing van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier blijkt allerminst dat de commissaris-generaal zich louter heeft gebaseerd op “een zelfgemaakte vergelijking tussen de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd in het kader van zijn twee verzoeken tot internationale bescherming bij de Duitse asielinstanties”. Waar in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld dat er verschillende tegenstrijdigheden bestaan tussen verzoekers verklaringen afgelegd in het kader van zijn twee verzoeken om internationale bescherming in Duitsland enerzijds en zijn verklaringen afgelegd in België anderzijds, wordt wel degelijk rekening gehouden met hetgeen verzoeker heeft verklaard ten aanzien van de Belgische asielinstanties. Deze tegenstrijdigheden zijn op eenvoudige, objectieve wijze vast te stellen door verzoekers verklaringen in Duitsland (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) te vergelijken met zijn verklaringen ten aanzien van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in België (zie notities van het persoonlijk onderhoud). Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat verzoeker de kans kreeg om zijn vluchtrelaas uiteen te zetten zoals hij dat wenste. Dat hij tijdens dit onderhoud werd gewezen op tegenstrijdigheden met zijn eerdere verklaringen in Duitsland, doet hieraan geen afbreuk en dient beschouwd als een gedegen onderzoek teneinde verzoeker in staat te stellen een eventuele verklaring of verschoning voor deze tegenstrijdigheden te geven.

Waar verzoeker aanvoert dat nergens in de bestreden beslissing wordt verwezen naar objectieve rapporten betreffende de verbeterde situatie in Sri Lanka, verliest hij uit het oog dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld als volgt: “De informatie waarop het CGVS zich beroept in

bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map)." (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Het inzagerecht laat verzoeker toe om zijn dossier op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in te kijken en kennis te nemen van de inhoud ervan teneinde zijn verdediging te organiseren indien hij van oordeel is dat informatie uit het dossier ontbreekt. Verzoeker kon wel degelijk kennis nemen van deze informatie aangezien het administratief dossier een kopie van deze informatie bevat (zie map 'Landeninformatie').

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer met betrekking tot de motieven in de bestreden beslissing. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingsdossier enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS